

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/129/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7811209318
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7811209318.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: C. R., nar. X. X. XXXX, bytom v M., N.. Z.. Y. X, zast. JUDr. Ladislavom Csákó, advokátom so sídlom v Rožňave, Hviezdoslavova 4, proti žalovanej: Wüstenrot poisťovňa, a. s., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 17, IČO: 31 383 408, v konaní o zaplatenie 477,47 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 9C/1/2012-69 zo dňa 17.2.2012

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 477,47 € s 9 % ročným úrokom z omeškania od 15. 8. 2010 do zaplatenia a trovy konania vo výške 223,68 €, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 477,47 € s 9 % ročným úrokom z omeškania od 15. 8. 2010 do zaplatenia titulom náhrady škody, ktorá vznikla na jeho motorovom vozidle z prevádzky motorového vozidla Z. Š. a ktorú voči žalovanej uplatňoval v zmysle zák.č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla ako poškodený voči poisťovateľovi.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci podľa ust. § 427 ods. 1, 2, § 428, § 822 a § 823 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 4 ods. 2 písm. b), § 5 ods. 1 písm. h), § 10 ods. 1 písm. a), § 11 ods. 6 písm. a), ods. 8 a § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov ako aj § 517 ods. 1, 2 OZ a § 3 ods. 1, 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ustálil, že medzi žalobcom a svedkyňou Z. Š. došlo dňa 29.4.2010 ku škodovej udalosti. Obaja účastníci udalosti boli v čase jej vzniku poistení, žalovanej ako poisťovateľovi škodu riadne a včas nahlásili v zmysle zákona a pokiaľ táto na oznámenie škodovej udalosti neodpovedala plnením škody, ale oznámením o tom, že podľa jej názoru nebola dostatočne preukázaná príčinná súvislosť medzi vznikom škody na vozidle žalobcu a prevádzkou motorového vozidla poistenej Z. Š., táto obrana žalovanej v konaní nebola preukázaná. Zodpovednosť poistenej Z. Š. súd prvého stupňa posudzoval vo vzťahu k škode na motorovom vozidle žalobcu podľa ust. § 427 OZ ako objektívnu zodpovednosť prevádzateľa motorového vozidla a ktorá bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poistenej Z. Š., preto uzavrel, že žalovanej ako poisťovateľovi vznikla povinnosť nahradiť škodu za svojho poistenca poškodenému (žalobcovi). Súd prvého stupňa mal za preukázané, že v prejednávanej veci škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke motorového vozidla svedkyne Z. Š. a súčasne neboli splnené podmienky na liberáciu prevádzateľa vozidla podľa ust. § 428 OZ, keďže k vzniku škody došlo okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Mal za jednoznačné, že motorové vozidlo bolo v pohybe a pôsobením tohto vozidla na vonkajšie okolie došlo

k pohybu kameňa, nachádzajúceho sa na komunikácii, po ktorej vozidlo prechádzalo a tento kameň spôsobil rozbitie skla žalobcu. Ide preto o okolnosť, ktorá má pôvod v prevádzke. Pri inom výklade tak, ako to uvádza žalovaná, by v podstate prevádzatelia boli na jednej strane nútení uzatvárať zákonné poistenie, avšak poisťovne by sa veľmi jednoduchým spôsobom zbavovali svojej zodpovednosti nahradiť škodu, nakoľko všetky prípady vzniku škody, ktoré by nevznikli nárazom motorového vozidla do druhého vozidla, respektíve do chodca alebo nejakej prekážky, by boli vylúčené z poistenia, teda aj z náhrady škody. Mal za jednoznačné, že vozidlo poistenej Z. Š. bolo v pohybe, predbiehalo vozidlo žalobcu, pričom iné vozidlo tadiaľ neprechádzalo a po minútí sa vozidiel žalobca sluchom počul a zrakom videl náraz kameňa na čelné sklo motorového vozidla, pričom sklo začalo praskať. Dal svetelné znamenie predchádzajúcemu vozidlu, ktoré zastalo a vodička uznala, že od jej vozidla, po predbehnutí vozidla žalobcu, došlo k poškodeniu skla. Po príchode k vozidlu videla, ako je sklo poškodené a praská. Z toho dôvodu jednoznačne súd prvého stupňa uzavrel, že od vozidla svedkyne Z. Š. sa odrazil kameň, nachádzajúci sa na vozovke a k vzniku škody došlo na základe okolností, ktoré majú pôvod v prevádzke motorového vozidla svedkyne Z. Š.. Každý vodič musí prispôbiť spôsob svojej jazdy a zároveň rýchlosť povahy a stavu vozovky. Vozidlo, ktoré je v pohybe, môže dať do pohybu veci, ktoré sa nachádzajú na vozovke v prípade, že ich vodič zbadá neskoro, respektíve, že ich neobide, o čom musí mať každý vodič vedomosť. Svedkyňa Z. Š. mohla predvídať túto skutočnosť pred predbiehaním motorového vozidla žalobcu a prispôbiť spôsob a rýchlosť jazdy tak, aby vzhľadom na povahu a stav vozovky minimalizovala riziko vymrštenia kameňa spod kolies svojho auta. Z týchto dôvodov žalobe vyhovel a žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi okrem istiny vo výške 477,47 € aj 9 % ročný úrok z omeškania od 15.8.2010 do zaplatenia.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania, pozostávajúcich z náhrady za zaplatený súdny poplatok vo výške 28,50 € a z trov právneho zastúpenia vo výške 195,18 €, ktoré priznal podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a na ich náhradu zaviazal neúspešnú žalovanú. Celkovo priznal žalobcovi trovy konania vo výške 223,68 €.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná z dôvodu podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. a navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne alebo zruší napadnutý rozsudok a vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uplatnila trovy odvolacieho konania. V dôvodoch odvolania namietala, že nesúhlasí s právnym názorom súdu prvého stupňa o neexistencii liberačných dôvodov na strane škodcu (poistenej). Navyše odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa nemá oporu v zákone, keďže už zo samotného názvu ako aj podstaty inštitútu poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla vyplýva, že ide o poistenie zodpovednosti. Nemožno preto požadovať poistné plnenie od poisťovateľa v prípadoch, kedy je sám prevádzateľ svojej zodpovednosti zbavený. Prevádzateľ síce zodpovedá za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla podľa § 427 OZ, avšak v zmysle ust. § 428 OZ sa môže tejto zodpovednosti zbaviť. Podľa názoru odvolateľa je dôležité si uvedomiť, že nemožno stotožňovať každú škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa § 427 OZ a škodu spôsobenú okolnosťou v prevádzke podľa § 428 OZ veta prvá, keďže ku škode dôjde vždy prevádzkou motorového vozidla. Rozhodujúcim znakom pre možnosť liberácie v danom prípade podľa názoru odvolateľa je to, či kameň na cestnej komunikácii je alebo nie je okolnosťou, majúcou pôvod v prevádzke. Súd v napadnutom rozhodnutí iba konštatuje, že ide o okolnosť majúcu pôvod v prevádzke bez ďalšieho odôvodnenia. Pokiaľ by sme pripustili, že skalka na ceste je okolnosťou, majúcou pôvod v prevádzke, takýto záver by v konečnom dôsledku viedol k absurdným záverom a k nemožnosti akejkoľvek liberácie v prípade stretu motorového vozidla s akýmkoľvek predmetom na ceste a následným spôsobením škody takýmto predmetom. Tento záver by znamenal, že všetky predmety, ktoré sa dostanú na povrch vozovky a prídu do styku s prevádzkou nejakého vozidla, sú okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke motorového vozidla. Pokiaľ by išlo o predmet, po ktorom prejde viacero vozidiel, vznikne napríklad otázka, v ktorej prevádzke mal tento predmet pôvod, ak spôsobí škodu. Navyše pokiaľ by došlo ku kontaktu s akýmkoľvek takýmto predmetom na ceste a ten by získal kinetickú energiu v dôsledku osobitnej povahy prevádzky motorového vozidla, nebola by vôbec možná liberácia vodiča a § 428 veta druhá OZ by bol obsolentný. Takýto výklad postihne nepriaznivo i tie prípady, v ktorých vodič neporušil žiadnu povinnosť, jeho motorové vozidlo je v dobrom technickom stave a nemal možnosť škodu zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré od neho možno požadovať. Podľa názoru odvolateľa v prejednávanej veci došlo len k pôsobeniu osobitnej povahy prevádzky na okolnosť, ktorá nemá

pôvod v prevádzke a preto túto škodu je možné liberovať. Záver o zodpovednosti prevádzateľa v dôsledku toho, že ide o škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky, je v tomto prípade správny, prevádzkovateľ sa však zodpovednosti zbavil, pretože škodu nespôsobil okolnosť, majúca pôvod v prevádzke a škode sa nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať. Skalka ležiaca na vozovke je jednoznačne okolnosťou vonkajšou, teda nemá pôvod v prevádzke, a je možné za predpokladu preukázania, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od prevádzateľa požadovať, prevádzateľa liberovať zo zodpovednosti za takúto škodu. Možnosť zabránenia vzniku škody vynaložením všetkého úsilia, ktoré možno požadovať sa posudzuje objektívne, t.j. nevychádza sa zo subjektívnych možností konkrétneho vodiča. V danom prípade treba skúmať, či poistená vyvinula všetko objektívne možné úsilie, ktoré možno požadovať, aby zabránila vymršteniu skalky. Navyše vzhľadom na to, že vozovka bola v zlom stave a nachádzali sa na nej kamienky, žalovaná má za to, že od poistenej nebolo možné požadovať väčšie úsilie na odvrátenie škody ako jazdiť primeranou rýchlosťou, preto je zbavená zodpovednosti za škodu. Opačný výklad robí vodiča zodpovedným za páhu náhodu, čo je z hľadiska práva neprijateľné a aj vzhľadom na historický výklad zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, nesprávne (rozhodnutie NS ČR Rv I 299/37). Do úvahy pripadá aj nedodržanie bezpečnej vzdialenosti vozidla žalobcu od vozidla poistenej a spoluzavinenie žalobcu podľa § 441 OZ porušením § 4 ods. 1 písm. c) v spojení s § 16 ods. 1 zák.č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. V rámci dokazovania nebolo preukázané prekročenie najvyššej povolenej rýchlosti poistenou na danom úseku. K takýmto škodám dochádza aj pri nízkych rýchlostiach a minimalizovanie rizika spôsobenia takejto škody by muselo viesť k zastaveniu vozidla z dôvodu nemožnosti prejsť bez takéhoto rizika cez vozovku poškodenú výtlkami a pokrytú rozsypaným štrkom. Vyslovenie zodpovednosti poistenej za predmetnú škodu bez možnosti jej liberácie a následné zaviazanie žalovanej ako poisťovateľa na náhradu škody v podstate iba supluje povinnosti správcu ciest za ich kvalitu. Pokiaľ ide o úroky z omeškania s odkazom na ust. § 4 ods. 2 písm. b), § 11 ods. 6 písm. a), b), ods. 7, ods. 8 zák. č. 381/2001 Z.z. omeškanie vo vzťahu k žalovanej je potrebné posudzovať osobitne podľa § 11 ods. 6 cit. zákona s prihliadnutím na splatnosť záväzku poisťovne uhradiť poistné plnenie, určenú podľa § 11 ods. 7 cit. zákona. Keďže poisťovňa skončila prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jej povinnosti poskytnúť poistné plnenie dňa 2.9.2010, do omeškania sa mohla dostať až nasledujúci deň po uplynutí 15-dňovej lehoty, t.j. dňa 17.9.2010.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok potvrdiť ako vecne správny a uplatnil trovy odvolacieho konania. Výklad žalovanej, podľa ktorého v prejednávanej veci je možná liberácia, keďže kameň na vozovke nedala do pohybu prevádzka iného motorového vozidla, ale kinetická sila, ktorá je len pôsobením osobitej povahy prevádzky na okolnosť majúcu pôvod v prevádzke, nie je správny. Nebyť prevádzky poistenej a splynutia kameňa s kolesom, nedošlo by ani k jeho odmršteniu. Nemôže byť ani najmenších pochyb, že otáčanie kolesa pri chode motora a v tej súvislosti vzniknutá škoda je okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke. V zmysle zásady umelej izolácie javov sa od nevýznamných príčin, ktoré vedú k následku, oddeľujú právne významné. V danom prípade je ňou otáčanie kolesa (prevádzka motorového vozidla), ktoré dalo do pohybu kameň, nachádzajúci sa na ceste. V prípade vzniku škody v dôsledku odmrštenia kameňa ide o pôsobenie prevádzky na okolie (na kameň nachádzajúci sa na ceste) spôsobom, ktorý je prejavom typických vlastností prevádzky (krútenie kolies a s tým spojené nebezpečenstvo odmrštenia kameňa je prejavom typických vlastností prevádzky) a je s tým spojené určité nebezpečenstvo vzhľadom na rýchlosť, silu (v dôsledku fyzikálnych vplyvov dôjde k odmršteniu kameňa), čo môže vyvolať nepriaznivý následok (rozbitie skla na inom motorovom vozidle). S odkazom na judikatúru a literatúru sa stotožnil s odôvodnením súdu prvého stupňa. Odmrštenie kameňa nemá pôvod v prírodnej udalosti, ani v ľudskom správaní, či správaní zvieratá. Nejde o škodu objektívne neodvratiteľnú nikým na danom mieste. Škode sa dalo zabrániť jednoducho tým, že by škodca pri prejazde okolo vozidla žalobcu prešiel v takej bezpečnej vzdialenosti, aby prípadne vymrštený kameň mu nespôsobil na aute škodu, potiažne by spomalením svojej rýchlosti docielil, aby na skalku pôsobila menšia kinetická energia a tak by nedoletela až na jeho auto. Ak ide teda o škodu odvrátiteľnú, nemôže sa jednať o okolnosť nemajúcu pôvod v prevádzke, respektíve o situáciu, kedy nie je liberácia možná. Pokiaľ žalovaná odmietla spôsobom odporujúcim zákonu plniť realizované poistné plnenie, musí znášať aj sankcie s tým spojené v podobe zákonných úrokov z omeškania.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovanej bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. z hľadiska uplatneného

odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok je potrebné zrušiť v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p.

Súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil a v tej súvislosti aj nedostatočne zistil skutkový stav veci, preto odvolaciemu súdu neostávalo iné, iba zrušiť napadnutý rozsudok a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Predmetom konania je náhrada škody na motorovom vozidle, ktorého prevádzateľom je žalobca, a ku ktorej malo dôjsť tak, že od kolesa pred ním idúceho motorového vozidla, ktorého prevádzateľom je poistená (svedkyňa Z. Š.), bol vymrštený kameň, ležiaci na ceste, ktorý poškodil predné sklo motorového vozidla žalobcu tak, že ho bolo treba vymeniť.

Súd prvého stupňa mal vec právne posudzovať podľa ust. § 431 Občianskeho zákonníka, lebo škoda vznikla z (nepriameho) stretu prevádzok motorového vozidla žalobcu a Z.E. Š.. Súdna prax totiž za stret prevádzok považuje nielen priamy stret dopravných prostriedkov (zrážka), ale aj tzv. nepriamy stret, pri ktorom nedochádza k zrážke dopravných prostriedkov, ale prevádzkou jedného dopravného prostriedku sa nepriamo ovplyvní prevádzka druhého dopravného prostriedku, v dôsledku čoho dôjde k jeho poškodeniu, napr. dopravný prostriedok vymrští kameň, ktorý rozbije sklo na ďalšom dopravnom prostriedku (viď Občiansky zákonník I, Komentár, druhé vydání 2009, C.H.Beck. str. 1250).

Zodpovednosť podľa ust. § 431 Občianskeho zákonníka je objektívnou zodpovednosťou a nadväzuje na právnu úpravu ust. § 427 a § 428 Občianskeho zákonníka, pri ktorej je rozhodujúca účasť, ktorú mali prevádzatelia na spôsobení vzniknutej škody. Vyporiadanie medzi nimi je závislé na tejto účasti a predpokladá zhodnotenie všetkých skutkových okolností konkrétneho stretu prevádzok, predovšetkým tých okolností, ktoré boli hlavnými príčinami vzniknutej škody. Objektívnu mieru účasti na vzniknutej škode vyjadruje i prípadné zavinené konanie alebo opomenutie niektorého prevádzateľa, pokiaľ ním bola založená príčinná súvislosť, vedúca ku vzniku škody. Pokiaľ ide o také okolnosti alebo také konanie alebo opomenutie, s ktorými škodlivý následok nebol v príčinnej súvislosti, nie je splnený zákonný predpoklad účasti na vzniknutej škode a nevzniká ani zodpovednosť ako dôvod vyporiadania.

Predpokladmi vzniku zodpovednosti podľa § 431 Občianskeho zákonníka sú vznik škody, osobitná povaha prevádzky dopravného prostriedku (udalosti vyvolané osobitnou povahou tejto prevádzky) a príčinná súvislosť medzi nimi.

Hlavnou podmienkou zodpovednosti podľa § 427 až § 431 Občianskeho zákonníka je, že ide o škodu spôsobenú (vyvolanú) osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku, pričom medzi osobitnou povahou a škodou musí byť príčinná súvislosť. Subjektom tejto zodpovednosti je vždy prevádzateľ dopravného prostriedku. Svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať (§ 428 Občianskeho zákonníka).

Keďže v prejednávanej veci žalobca sa domáha náhrady škody, ktorá mu mala byť spôsobená kameňom vymršteným spod kolesa pred ním idúceho vozidla (poistenej Z. Š.), ide nepochybne o škodu spôsobenú okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke motorového vozidla, lebo nebyť tejto prevádzky poistenej Z. Š., nedôjde ani k vymršteniu kameňa, a ani ku poškodeniu motorového vozidla žalobcu. Nemožno sa preto stotožniť s tvrdením odvolateľa, že škoda bola spôsobená vonkajšou okolnosťou, ktorá nemá pôvod v prevádzke. Preto liberácia (zbavenie sa zodpovednosti prevádzateľa) v zmysle § 428 Občianskeho zákonníka v prejednávanej veci neprichádza do úvahy.

Príčinou vzniku škody nebola samotná „skalka“ ležiaca na vozovke, ako to prezentuje odvolateľ, ale jej odskočenie z vozovky, spôsobené prevádzkou dopravného prostriedku poistenej Z. Š., čo možno mať v tomto štádiu konania za preukázané na základe zhodných výpovedí žalobcu a svedkyne Z. Š..

Vymrštenie kameňa vyplýva z osobitnej povahy prevádzky (akéhokoľvek) motorového vozidla. Preto nemožno súhlasiť s názorom odvolateľa, že v danom prípade nejde o škodu spôsobenú osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla.

Odvolací súd je toho názoru, že v prejednávanej veci vykonaným dokazovaním bol nepochybne preukázaný vznik škody na motorovom vozidle žalobcu, ako aj jej výška, bolo preukázané, že škoda vznikla v dôsledku vymrštenia kameňa spod kolies motorového vozidla poistenej Z. Š., teda sa tak stalo v dôsledku prevádzky motorového vozidla poistenej Z. Š.. Z doposiaľ vykonaného dokazovania sa javí preukázaná aj príčinná súvislosť medzi vznikom škody a prevádzkou motorového vozidla poistenej Z. Š., pretože zhodnými výpoveďami účastníkov konania bolo preukázané, že k vymršteniu kameňa, ktorý spôsobil škodu na prednom skle motorového vozidla žalobcu, došlo práve spod kolies poistenej Z. Š.. Je totiž zrejmé, že v čase škodovej udalosti na danom úseku cesty nejazdili žiadne iné motorové vozidlá a takýto záver vyplýva aj z opisu skutkového deja a výsledkov doposiaľ vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa.

Keďže súd prvého stupňa pri rozhodovaní v danej veci podľa § 431 Občianskeho zákonníka nepostupoval a v tomto smere ani nevykonal potrebné dokazovanie, neostávalo odvolaciemu súdu iné, ako zrušiť rozsudok podľa ust. § 221 ods.1 písm.h) O.s.p. a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa bude preto zamerať dokazovanie na skúmanie splnenia predpokladov vzniku zodpovednosti poistenej Z. Š. za škodu v zmysle ust. § 431 Občianskeho zákonníka a posúdiť mieru účasti oboch prevádzateľov na vzniku škody tak, ako ukladá zákon. Bude preto potrebné zamerať dokazovanie na zistenie priebehu konkrétneho skutkového deja (vymrštenie kameňa) a na základe toho posúdiť všetky skutkové okolnosti, ktoré boli hlavnými príčinami vzniku škody. V závislosti od výsledkov vykonaného dokazovania v naznačenom smere bude možné vo veci opätovne rozhodnúť.

V novom rozhodnutí rozhodne súd o trovách celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.